

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Om invaliditets- og efterladteerstatning og forhøjelse af begravelseshjælp).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 13. juni 1969.)*

§ 1.

I lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre, som ændret ved lov nr. 376 af 12. juli 1946, lov nr. 119 af 12. april 1957, lov nr. 151 af 13. maj 1959, lov nr. 327 af 18. november 1964, lov nr. 210 af 3. april 1965 og lov nr. 188 af 25. maj 1966, foretages følgende ændringer:

1. Som ny § 1 a indsættes:

„§ 1 a. Danske statsborgere, som under den tyske besættelse

- 1) har været deporteret til fængsel eller koncentrationslejr i udlandet eller
- 2) har været tjenstgørende i mindst 6 måneder på danske eller udenlandske skibe under allieret kontrol i krigsfarvand, og som ikke allerede har opnået erstatning for den nedsatte erhvervssevne i henhold til lov nr. 262 af 19. december 1936 om krigsulykkesforsikring for søfarende, jfr. lov nr. 473 af 1. oktober 1945, eller
- 3) har været aktivt engageret her i landet uden afbrydelse i mindst 1 år i organiseret modstandsarbejde, der har medført særlig hård fysisk eller psykisk belastning, fortrinsvis personer, der har været eftersøgt eller
- 4) efter mindst 6 måneders aktiv deltagelse i organiseret modstandsarbejde her i landet har været interneret i tyske fængsler eller lejre i Danmark og herunder været udsat for usædvanlig hårde psykiske belastninger,

er berettiget til ydelser efter bestemmelserne i nærværende afsnit, når erhvervssevnen er nedsat med mindst 25 pct., medmindre det er åbenbart, at der ikke kan være sammenhæng mellem den nedsatte erhvervssevne og de foran nævnte forhold.

Stk. 2. Når særlige forhold taler derfor, kan direktoratet dispensere fra kravet om den i stk. 1 omhandlede varighed af tjenesten eller frihedsberøvelsen.

Stk. 3. Afgår en person, som omfattes af stk. 1, ved døden, tilkommer der den efterladte ægtefælle erstatning efter bestemmelserne i § 22, medmindre det er åbenbart, at der ikke kan være sammenhæng mellem dødsfaldet og frihedsberøvelsen eller tjenesten som nævnt i stk. 1.“

2. I § 5, *stk. 1, nr. 1*, ændres „§ 65“ til: „§ 1 a og § 65“.

3. Efter § 11 indsættes:

„§ 11 a. Når anmeldelse er indgivet, kan direktoratet yde forskud på erstatningen, hvis det skønnes overvejende sandsynligt, at afgørelsen vil falde ud til, at der tillægges pågældende erstatning.

Stk. 2. Forskud kan ikke kræves tilbagebetalt, medmindre pågældende har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine forhold.“

4. § 22, *stk. 1, indledningen og nr. 1*, affattes således:

„Erstatning til efterladte, jfr. § 1, *stk. 2*, og § 1 a, *stk. 3*, ydes efter nedenstående regler: